

ESTSAR - vabatahtlikud, kes otsivad kadunud inimesi

JUKKO NOONI

Tihti peale on vabatahtlikuna ühiskonda panustavad inimesed aktiivsed mitmel alal. Mõned kuud tagasi loodi mittetulundusühing ESTSAR, mis tegeleb koostöös politsei ja teiste organisatsioonidega kadunud inimeste otsimisega.

Ühingu kaheksast asutajaliikmest kaks – Aivo Kaoküla ja Ragnis Topkin – on aktiivsed kaitseliitlased Nõmmel asuvas Harju maleva Männiku malevkonnas.

Ühingu juhi Aivo Kaoküla sõnul kuulub vabatahtlike otsijate võrgustikku mitu tuhat inimest üle Eesti. «Lisaks koostööle politsei ja päästjatega kaasame neid, kes teavad, mida teha. Näiteks teeme koostööd jahimeeste, off-road'i entusiastide ja teistega, kellel on kohe valmisolek oma inimeste ja tehnikaga otsingutesse panustada. Meie võrgustikus on olemas isegi sertifitseeritud tuukrid,» räägib ta.

ESTSARi vabatahtlikele on võimekus ja oskused otsida inimesi ka raskesti ligipääsetavatest kohtadest: vee pealt, karestikest, köielt päästmine. Ka Võrus kadunuks jäänud Markkuse otsingutel käidi kohe esimestel päevadel süstadega veekogudel otsimisel abiks.

Kaoküla sõnul tulevad kaitseliitlase oskused ainult kasuks: alates kas või sellistest lihtsatest asjadest nagu maastikul liikumine, kaardi lugemine, kompassi kasutamine.

Ragnis Topkin on kümme aastat töötanud matkajuhina mägedes, jõgedel ja metsades. «Umbes sama kaua olen teinud erinevaid kõietoid ja militaarvõistlustel ette valmistanud kõieülesandeid,» selgitas ta. Tema käe all on koolitust saanud ka elukutselised päästjad.

Aastas tuleb politseile tuhandeid teateid kadunud inimestest. Kaoküla sõnul ei ole olemas mingit ühtset koondportreed, mis kadunud inimesi iseloomustab, ning kaotsimineku põhjusi on erinevaid. «Mõnel tekib terviserike, teisel esinevad mäluhäired ja

Aivo Kaoküla.

Ragnis Topkin.

FOTO: 2X ERAKOGU

Viis soovitus, kui keegi on kadunud

Ükskõik kui raske see ka poleks, väldi paanikat, sest paanika on halvim vaenlane ja halvab targalt tegutsemise juba enne, kui jõuad tegutsema hakata. Jäta meelde kuldreegel: iga vihje või viide otsitava võimalikule asukohale on oluline.

1. Helista või mine inimese elukohta, veendumaks, et teda tõesti ei ole ning et temaga ei saa ka kontakti.
2. Helista või käi läbi tema tuttavad ja sõbrad, uuri, millal ning kus keegi teda viimati nägi, pane need andmed paberile.
3. Kui on teada tema lemmikohad ja liikumismarsruudid jne, käi ka need läbi, soovitatavalt mitte ükski.
4. Helista politseisse ning anna teada inimese kadumisest. Kindlasti informeeri, et oled tuttavad läbi helistanud ja võimalikud kohad läbi käinud.
5. Ühendust tasuks võtta ka meiega, sest aeg on sellistel juhtudel kõige suurem vaenlane nii otsijatele kui ka kadunud või hätta jäänud inimesele. Me saaksime operatiivselt tegutsema asuda ning kooskõlastada oma tegevusi politseiga.

ALLIKAS: WWW.FACEBOOK.COM/ESTSAR_VT KA: WWW.ESTSAR.EE

ta ei oska enam koju tagasi minna, kolmas on inimpeglük,» loetleb Kaoküla. «Suurim hulk «kaduma» läinuid on need, kes mitmeks päevaks pidutsema jäävad ja kellega lähedased enam kontakti ei saa. Suure murega antakse kadumisest politseile teada, infot jagatakse sotsiaalmeedias, kadunud ini-

mene ilmub aga mõne päeva pärast ise välja,» rääkis Kaoküla, kelle sõnul ongi sellistel puhkudel suurim häda selles, et inimese leidmisest või väljailmumiseks enam sotsiaalmeedias märku ei anta ning tühjalt otsimise peale kulutatakse aega ja ressursi edasi. «Samas on just sotsiaalmeedia vahendu-

sel saabuvad vihjed otsimisel suureks abiks. Näiteks Mustamäel ei leidnud üks mees enam koduteed üles, lähedased andsid tema kadumisest kiiresti teada. Ta oli ekseldes jõudnud Tabasallu, tänu Facebookis antud vihjetele leidsime ta sealt üles,» selgitas ta.

Mida ennetavalt teha, et näiteks metsa eksinud inimene kiiremini üles leitaks? «Metsa minnes tuleb kindlasti kaasa võtta laetud akuga mobiiltelefon. Samuti võiks lähedastele teada anda, kuhu kanti plaanitakse minna, et kui midagi juhtub ja telefoniga ei saa ühendust, oleks otsijatele vähemalt piirkond teada. Selga tuleks panna ilmastikule vastav hele riietus, jalga mugavad jalatsid. Kui ollakse eksinud ja enam tagasiteed ei leita, tuleks vältida paanikat, valida mõni kõrgem koht ja lagedam ala ning jääda ootama,» õpetab Kaoküla.

«Näiteks hiljuti otsisime üht vanahärrat, kes terviserikke tõttu enam kõndida ega häält teha ei saanud. Ta lamas tumedate riietega maas umbes saja meetri kaugusel sellest kohast, kus otsustati otsingud lõpetada, ainult õneliku juhuse tõttu märkasime teda, heleda riietusega oleks ta kaugel juba silma jäänud.»

LÜHIDALT

Fotokonkurss «Aastaring Tallinnas 2015»

Tallinna kommunaalamet korraldab 29. novembrist kuni järgmise aasta 23. jaanuarini veebipõhise fotokonkursi «Aastaring Tallinnas 2015».

Konkursi eesmärk on leida uusi ja huvitavaid fotosid Tallinna linnast. Samuti jäädvustada fotodele linnas toimunud sündmusi, inimeste tegevusi ja linnapildis toimunud muutusi eri aastaaegadel. Konkursile võib saata fotosid, mis on jäädvustatud 2015. aastal ja 2016. aasta jaanuaris.

Võistlustöid saab esitada alates selle aasta 29. novembrist kuni 15. jaanuarini 2016. Avalik hääletamine toimub 16.–23. jaanuarini 2016 konkursi kodulehel. Konkursi tingimustega saab tutvuda konkursi kodulehel fotokonkurss.talinn.ee. (Raepress)

Kinkeraamat sündinud ja sündivatele lastele

Tallinnas 2015. ja 2016. aastal sündinud või sündivad lapsed saavad kingituseks raamatu «Pisike puu». Raamatus «Pisike puu» on 50 luuletust-juttu nii meie klassikast kui ka uuest lastekirjandusest. See lasteraamat on Eesti riigi kingitus kõigile Eestis aastatel 2015–2016 sündinud ja sündivatele lastele, raamat on valminud kultuuriministeeriumi tellimisel.

Tallinlased, kelle laps on sündinud või sünnib ajavahemikus 2015–2016, saavad kinkeraamatu kätte Tallinna keskraamatukogu teenindusosakondadest ja haruraamatukogudest. Nõmme linnaosas saavad väikesed nõmmelased oma raamatu kätte Männiku raamatukogust (Pihlaka 12), Nõmme raamatukogust (Raudtee 68) või Pääsküla raamatukogust (Pärnu mnt 480a).

Alates 2016. aasta jaanuarist on lapsevanemad ja ka vanavanemad oodatud kord kuus toimuvasse väikelaste raamatukogutundi, kus raamatukoguhoidjad tutvustavad nippe, kuidas tekitada lapses lugemishuvi. Väikelaste eest hoolitsemisest ja tervena kasvatamisest räägivad arst-residendid. Raamatukogus saab tutvuda raamatutega ja ajakirjadega, mis räägivad lapse arengust, laste kasvatamisest, tervislikust toitumisest jne.

Raamatukogutunnis saavad need lapsevanemad, kes ei ole raamatut kätte saanud, ka lasteraamatu «Pisike puu». Kutse raamatukogutunnis osalemiseks ja info kinkeraamatu kättesaamise kohta on imiku hooliduspakis, mis antakse Tallinna elanikeregistris olevale vastsündinu vanemale sünnitusmajast lahkumisel. Raamatukogutunde korraldatakse üks kord kuus Nõmme raamatukogus. Tunnid toimuvad Tallinna keskraamatukogu ning Tallinna sotsiaal- ja tervishoiuameti koostöös. (NS)

Autojuht, märka jalakäijat!

PRIIDU VAIKSAAR
piirkonnapolitseinik

Pimedatel sügis- ja talvekuudel ei möödu ühtegi nädalat, ilma et mõni jalakäija liikluses viga saaks. Nii mõnegi sellise õnnetuse oleks saanud ära hoida, kui autojuht oleks märganud jalakäijat. Siin saavad kaasa aidata mõlemad pooled. Ent jalakäija peab alati arvestama, et on liikluses nõrgem pool, kes saab rohkem kannatada.

Taas on käes see aeg aastas, mil inimesed lähevad tööle ja naasevad töölt pimedas. Uduseid ja vihmaseid päevi on palju ja see teeb autojuhtidele jalakäijate märkamise keerulisemaks. Asja ei tee ka lihtsamaks see, et tume asfalt neelab autotulede valgusvihi.

Sõidan oma teeninduspiirkonnas nii töö- kui ka vabal ajal palju ringi ning silma on torganud paljude sõidukihtide ükskõikne suhtumine

Helkur on tõhus abimees, et mitte sattuda õnnetusse.

teistesse liiklejatesse, eriti jalakäijatesse. Ülekäigurajale sõidetakse kiirust vähendamata, isegi siis, kui nähtavust piirab mõni kõrgem sõiduk, mille varjust võib iga hetk teele ilmuda jalakäija.

Samuti ei ole harvad juhtumid, kus reguleerimata ülekäigurajal juba sõiduteed ületavale jalakäijale helisignaali antakse ning peatumata ja kiirust vähendamata edasi sõidetakse. Sellised sõidukihtid käituvad äärmiselt oht-

likult ja vastutustundetult ega mõtle ilmselt võimalikele tagajärgedele.

Jalakäija omalt poolt saab alati enne tee ületamist veenduda selle ohutuses. Samuti on helkur lihtne, ent tõhus abimees, et mitte sattuda õnnetusse. Helkur võiks rippuda põlve kõrgusel, siis on valgust peegeldav efekt maksimaalne.

Liiklus muutub turvalisemaks vaid siis, kui kõik sellesse oma panuse annavad. Ka sõidukihtid ise, nende pere liikmed ja sõbrad on aeg-ajalt jalakäijate rollis ning soovivad turvaliselt sihtkohta jõuda. Seega suhtugem sõidukihtidena jalakäijasse äärmise tähelepanelikkusega ja mõttega, et ta võib olla teie enda lähedane. Jalakäijatena aga kandkem helkurit ja veendugem enne tee ületamist, et see on ohutu. Hooligem üksikesest ja võtkem liikluses aeg maha, sest me kõik tahame jõuda tervena koju.

FOTO: JUKKO NOONI